

Eieren eller Staten. Vi komme nu til Ordet „Bidrag“, som man har en saa stor Kjærlighed for at holde fast i Grundloven, skøndt det er af tydst Oprindelse. Ellers pleie de Herrer at forkaste, hvad der har den Oprindelse; de vilde gjerne tage saadanne Ord ud af sproget, og især ønske de ikke at give dem en stærkere og mere indgribende Betydning, end de have havt før, men ved denne Velighed tillade de det. „Bidrag“ er Tilskud, Hjælp; man siger at give Bidrag til Noget o. s. v. (Vilke: Er det paa Islandst?). Nei, det er fra Tydskland. Naar man nu vil undersøge, hvorledes Forholdet er med Hensyn til de Valglove, hvortil der er henvist i § 37, er der først Valgloven af 4de December 1863. I dens § 10 hedder det: „Ved Beregningen af det anførte Afgiftsbeløb medtages ikke blot alle de directe Skatter og Afgifter, som Vedkommende i Penge have erlagt til Statskassen, Amtsrepartitionsfonden, Sognecommunen eller til særegne communale Niemed — derunder dog ikke indbefattet Tienesten eller den Deel af Bantkastelsen, for hvilken der ikke gives Godtgjørelse i Landskatten —, men ogsaa Værdien af de directe Afgifter, der til Stat eller Commune ere erlagte i Naturalhjælper, udregnede efter gangbare Priser. Saa medregnes og i Slesvig stykfsat Canon og Herrepenge.“ Dette Sidste gjælder naturligvis kun for Rigsraadet, for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender og vil altsaa vanskelig finde Anvendelse paa denne Lov. Jeg veed ikke, hvor Meget der i den bliver traditionelt tilbage af Rigsraadet, men i alt Fald er det denne Lov, hvortil der er henviist. Man har tillige villet holde sig til Grundloven af 5te Juni 1849, men den giver slet ikke Anledning til Tvivl i saa Henseende, eftersom „Bidrag“ der tages som et ganske underordnet Begreb og eksempelvis, for at henvise til, at der er Dele af Stat, Dele af Afgifter, som kaldes Bidrag. Derimod er Ordet „Stat“ alene indsat i Grundloven, og det staaer ogsaa i den Valglovs-Paragraph, som her først kommer i Betragtning, nemlig Paragraphen om Valgbarehedslisten, § 53. Deri hedder det: „Landsthingsvalgene foregaae i Henhold til Listen over de Valgbare, der aarlig optages. Som det ene Grundlag for disse Listen har Communal-

bestyrelsen paa ethvert Sted inden den 1ste Marts at tilstille Valgbestyrelsens Formand en Fortegnelse over alle de Skatteydere, der i det sidst forløbne Aar, regnet fra 1ste Januar til 31ste December, have i directe Skat til Staten eller Kommunen svaret 200 Rd.“ Der er altsaa ikke i denne Paragraph i Valgloven Spørgsmaal om noget „Bidrag“. Den næste Paragraph, som giver en hyderligere Udvikling af denne, siger derimod: „Ved Beregningen af det anførte Afgiftsbeløb — det er altsaa et Afgiftsbeløb, der skal beregnes — komme ikke blot alle de sædvanlige Skatter og Afgifter vedkommende Ydere tilgode, hvad enten de svares til Staten og de almindelige Communer eller i andre særegne communale Niemed.“ Det er altsaa bestandig Skatter og Afgifter, som svares i særegne communale Niemed, og derunder indbefattes nu, som et Exempel, Bidrag. (Vilke: Der staaer altsaa „Bidrag!“). Ja, der er Bidrag med, men det er ikke Bidrag, som er det Legale; det er en Deel af Skatter og Afgifter, som her eksempelvis kaldes „Bidrag“. Den Valglov, hvortil der er henviist i Grundlovsudkastet, nævner altsaa aldeles ikke Bidrag, og den, hvortil man har villet henføre Værdneelsen ved forrige Behandling, Valgloven af 16de Juni 1849, nævner den kun eksempelvis som en Deel af de Skatter og Afgifter, der komme i Betragtning, men den nævner ingensteds „Bidrag“ for sig. Der er Bidrag til Amtsrepartitionsfonden, men ikke Bidrag til Staten, og dette Begreb: „Bidrag til Staten“, som er indført her i Loven, er altsaa et aldeles nyt, der paa ingen Maade betyber Skat. Et Bidrag til Staten er enhver Ting, der gives til Staten.

Jeg gaaer nu over til de forskjellige Betragtninger, der ere gjorte gjældende om Skattevæsenet, deels i vor Lovgivning og deels i de Systemer, som behandle denne Sag. Jeg anførte sidst, at det System, jeg hovedsagelig havde holdt mig til, var det, som er fremsat af en Lærer i dette Fag, nemlig Mandix, der i tidligere Tid var meget bekjendt. Han omtaler slet ikke Noget under Navn af Bidrag. Han søger i sin Landvæsenlære at beskrive Skattebegrebet og deler det i Stat og Paalæg. Siden retter han ved et Tillæg, der udfom